

15 ŽIVOT NA SOUŠÍ

Chránit, obnovovat a podporovat udržitelné využívání suchozemských ekosystémů, udržitelně hospodařit s lesy, potírat rozšiřování pouští, zastavit a následně zvrátit degradaci půdy a zastavit úbytek biodiverzity

SDG 15 – POKROKY V NAPLŇOVÁNÍ

Život na souši

Zachování různých forem života na souši vyžaduje cílené úsilí o ochranu, obnovu a podporu zachování a udržitelného využívání suchozemských a jiných ekosystémů. Cíl 15 se zaměřuje konkrétně na udržitelnou správu lesů, obnovu degradovaných ploch a úspěšné potírání přeměny v poušť, redukci degradovaných přírodních prostředí a ukončení ztráty biologické rozmanitosti.

Pomalu přestává ubývat lesů.

Čistá ztráta lesů se dále zpomaluje a zásoby lesní biomasy na hektar jsou stabilní. Více lesů je chráněno a množství ploch spadajících pod dlouhodobé plány řízení a dobrovolné certifikace se zvýšilo. Od roku 2010 do roku 2015 činila roční čistá ztráta plochy lesa na celém světě méně než polovinu ztráty z roku 1990.

K roku 2017 bylo 76 % světových horských oblastí pokryto nějakou formou zelené vegetace, včetně lesů, křoví, trávy a plodin. Zelená pokrývka na horách je nejnižší ve střední Asii, kde činí 31 % a nejvyšší v Oceánii (bez Austrálie a Nového Zélandu), kde činí 98 %.

Jsou vyhlášovány chráněné oblasti a státy se zapojují do mezinárodních projektů chránících přírodu.

K ochraně míst, která významně přispívají k celosvětové biologické rozmanitosti, byly zřízeny chráněné oblasti jako klíčová území biologické rozmanitosti. Procento klíčových území suchozemské biologické rozmanitosti, na které se vztahují chráněné oblasti, se zvýšilo z 16,5 % v roce 2000 na 19,3 % v roce 2016. Ve stejném období vzrostl podíl chráněných oblastí klíčových pro sladkovodní biodiverzitu z 13,8 % na 16,6 % a podíl chráněných horských oblastí klíčových pro biodiverzitu vzrostl z 18,1 % na 20,1 %.

Globální společenství je odhodláno zachovat biologickou rozmanitost. Dvě mezinárodní dohody se zaměřují na sdílení výhod plynoucích z využívání genetických zdrojů spravedlivým a rovnocenným způsobem. K dubnu 2017 ratifikovalo 144 zemí Mezinárodní smlouvu o rost-

linných genetických zdrojích pro výživu a zemědělství a 96 zemí ratifikovalo Nagojský protokol o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném sdílení přínosů plynoucích z jejich využívání.

V roce 2014 dosáhla bilaterální oficiální rozvojová pomoc na podporu biologické rozmanitosti sedm miliard dolarů, což je reálné zvýšení o 16 % oproti roku 2013. V roce 2015 to bylo o dalších 39 % více než v roce předchozím, a to 8,8 miliardy dolarů. Dva největší příjemci pomoci v oblasti biologické rozmanitosti byly v roce 2014 Filipíny a Indie, které společně obdržely asi jednu miliardu dolarů.

Zdroj: Sustainable Development Knowledge Platform, 2017

A jak jsme na tom v Česku?

Obecná ochrana přírody a krajiny v Česku představuje ochranu krajiny, rozmanitosti druhů, přírodních hodnot a estetických kvalit přírody, ale také ochranu a hospodárné užívání přírodních zdrojů. Týká se nejširších zájmů, největší plochy území státu a největšího okruhu subjektů. Je zajišťována prostřednictvím zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Existují ale i zvláště chráněná území, která se vyhláší na přírodovědecky či esteticky významných územích. Za taková území se považují lokality s unikátní nebo reprezentativní biologickou rozmanitostí na úrovni druhů, populací i společenstev, dále území s jedinečnou geologickou stavbou, území reprezentující charakteristické prvky krajinného rázu kulturní krajiny a území významná pro vědecký výzkum.

Zdroj: Ministerstvo životního prostředí, 2018

Zdroj: Ministerstvo životního prostředí, 2018

